

Mục Tử Nhân Lành Hy Sinh Mạng Sống Mình Cho Đoàn Chiền

Ông bà Charlotte và Adrien người Pháp có 5 đứa con. Nhưng đứa con trai đầu lòng Romain chỉ sống vồn vẹn thời gian ngắn thật ngắn sau khi lọt lòng mẹ. Trước đó, lúc đang mang thai, khi hay tin bào thai có vấn đề sức khỏe, đôi vợ chồng trẻ đã can đảm chọn giải pháp tháo túi con đến cùng. Xin nhường lời cho bà Charlotte gọi lại quyết định không phá bào thai bệnh hoạn đã giúp ông bà sống trong tự do và an bình.

Adrien và tôi lấy nhau năm 2007. Rất nhanh sau ngày thành hôn chúng tôi sung sướng chờ đợi đứa con đầu lòng. Mọi sự diễn tiến bình thường. Cuộc khám thai đầu tiên cho biết đứa bé không có gì khác lạ. Cho đến giữa tháng thứ 5, trong cuộc khám thai theo thông lệ nơi bác sĩ phụ khoa, vị này bỗng thốt lên một nhận xét:

- Lạ quá, cậu bé có cái bọt đáí thật bự!

Nhưng vì bác sĩ không tỏ dấu lo lắng nên tôi cũng không lo âu quá mức và một mình đi làm cuộc siêu âm thứ hai. Nơi đây tôi

gặp một phụ nữ chuyên nghiệp có vẻ hơi lạnh lùng. Bà nói với tôi:

- Cái bọt đáí to tướng có thể ảnh hưởng đến thận và ngăn cản hai lá phổi phát triển.

Để khẳng định cuộc chẩn bệnh, bà gọi tôi đến Trung tâm chẩn bệnh trẻ trước khi sinh ra nơi nhà thương Necker. Lần này thì tôi đi với Adrien hiền phu tôi. Hôm ấy là ngày 2-11-2007 ngày lễ Các Đấng Linh Hồn, ngày tưởng nhớ các người quá cố. Tận thâm tâm, tôi thầm kín hy vọng có thể thực hiện cuộc giải phẫu bào thai trong dạ mẹ. Vị giám đốc trung tâm xác nhận cuộc chẩn bệnh là đúng và cho biết đứa bé sẽ chết khi sinh ra. Ông đề nghị giải pháp ngưng mang thai, nghĩa là phá thai. Xong, ông đưa chúng tôi ra phòng đợi, trong khi ông đi tìm một bác sĩ chuyên môn .. Chính lúc này đây diễn ra thời điểm ân phúc đầu tiên giữa khung cảnh đau thương: hai vợ chồng chúng tôi khóc ròng, rồi chúng tôi ôm chặt nhau và tức khắc, Adrien muốn đặt tên cho đứa con trai đầu lòng. Anh chọn tên Romain.

Khi chúng tôi rời khỏi các cuộc chẩn đoán với các khám nghiệm y khoa và các đề nghị đối nghịch nhau, chúng tôi cảm thấy hoàn toàn bị mất tự do, bị vây bủa trong một mạng lưới vô cùng nguy hiểm. Riêng tôi, tôi bị dẫn co khốn khổ giữa một bên là áp lực của trung tâm muốn chúng tôi phá thai và bên kia là lập trường cương quyết chống phá thai của thân phụ tôi, một tín hữu Công Giáo sống đạo chân thành.

Thời gian sóng gió thử thách diễn ra trong vòng ba tuần lễ. Sau đó chúng tôi tìm được điểm tựa quân bình và quyết định giữ nguyên bào thai cho đến ngày đưa con chào đời. Chúng tôi liền viết thư cho bạn bè báo tin chúng tôi đang đợi đứa con đầu lòng và con sẽ chết sau khi sinh ra nhưng chúng tôi muốn giữ nguyên bào thai và tháp tùng con đến cùng. Chúng tôi ước mong bạn bè vẫn bảo tồn tình bằng hữu, vẫn mời chúng tôi tham dự các cuộc họp mặt, để cho việc mang thai của tôi được diễn tiến trong một khung cảnh bình thường nhất.

Về phía Song Thân hai bên thì Cha Mẹ chồng có phản ứng hơi tiêu cực và lo âu. Nhưng thân phụ tôi thì rõ ràng. Người nâng đỡ tinh thần tôi và khuyên tôi dâng hiến đau khổ cho Chúa. Tuy nhiên, tôi cảm thấy tức giận chống lại THIÊN CHÚA và không muốn đặt chân đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ. Trong khi đó thì Adrien hiền phụ tôi lại có một lộ trình tâm linh trái ngược. Anh lập đi lập lại với tôi:

- THIÊN CHÚA chỉ muốn tình yêu!

Chưa hết. Anh nói với tôi:

- Em biết không, cử hành sinh nhật tức là dâng con chúng ta cho THIÊN CHÚA.

Nhờ sự nâng đỡ của Adrien dần dần tôi lấy lại bình tĩnh. Giờ đây chúng tôi biết rõ cuộc sống của Romain sẽ ngắn thật ngắn nên chúng tôi muốn lợi dụng tối đa những giây phút còn lại để dệt nên câu chuyện tình yêu bên cạnh đứa con đang ở trong dạ. Chúng tôi làm một cuộc du hành bằng máy bay và đi thưởng lãm các ánh đèn màu chiếu sáng ở Champs-Élysées vào dịp lễ Giáng Sinh. Chúng tôi cũng muốn cho con chiêm ngắm biển cả nên đã giữ chỗ nơi khách sạn, nhưng cuộc lâm bồn đến trước thời hạn.

Cuộc sinh nở diễn tiến hết sức bình thường. Sau này khi có dịp nhắc lại chuyện cũ, cả Adrien lẫn tôi đều nhìn nhận:

- Đúng là một thời điểm khác thường và thật đẹp giống như khi người ta cầm tay một người sắp chết.

Romain chào đời khi tròn 7 tháng rưỡi. Một trẻ sơ sinh xinh xắn nặng 2 ký 8. Adrien tức khắc rửa tội cho con và ẵm con trên tay. Chúng tôi chụp rất nhiều hình. Ngày nay, mỗi khi nhìn hình, tôi không thể không bồi hồi xúc động. Có một tấm hình tôi đặc biệt yêu thích. Đó là tấm hình chụp ba người: Romain, Adrien, tôi và một giọt nước mắt lóng lánh trên gò má của hiền phụ tôi.

Romain chỉ sống vồn vẹn đúng 45 phút nhưng đã thật sự hiện hữu trong vòng tay thương mến của ông bà hai bên nội ngoại và một số bạn bè thân tín.

Thánh Lễ an táng đã diễn ra thật trang trọng trong vòng kín đáo của gia đình. Chính Adrien tự tay mang quan tài bé nhỏ của đứa con trai đầu lòng. Quang cảnh vô cùng cảm động. Ruột gan tôi như bị xé nát toi bời. Mãi cho đến hôm nay, cứ mỗi lần cử hành ngày sinh ngày tử của Romain chúng tôi vẫn cảm động thương nhớ con .. Nhưng tôi không bao giờ hối tiếc về quyết định mang thai cho đến cùng. Quyết định đã giải thoát chúng tôi khỏi mọi áp lực sự dữ vây bủa chung quanh và được hoàn toàn tự do. Đúng là một ân huệ vô giá. Xuyên qua các cử điệu sống và được

ghi lại, chúng tôi đã sống với Romain những thời khắc in dấu trong câu chuyện gia đình chúng tôi:

- Romain đứng đầu sổ danh sách các em tiếp theo. Tên của Romain luôn xuất hiện trên các thiệp báo tin vui ngày sinh của từng đứa con chào đời sau đó.

Cuộc sống ngăn ngui của Romain là nền tảng cho cuộc sống phu thê của vợ chồng chúng tôi. Chúng tôi đã tôn trọng sự sống của con. Hôm nay thì tôi hiểu rằng đây là một cuộc sống hoàn hảo, bởi vì, đã được dệt nên bằng tình yêu. Dĩ nhiên là chúng tôi mong ước nó được diễn ra cách khác, nhưng điều này nằm ngoài phạm vi khả năng bé nhỏ của chúng tôi. Sự sống và cái chết gắn liền nhau. Ngày nào chúng ta biết tiếp nhận điều xảy đến cho chúng ta thì ngày đó chúng ta hưởng nếm an bình.

... Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU phán: "Thầy chính là Mục Tử nhân lành. Mục Tử nhân lành hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên. Người làm thuê, vì không phải là Mục Tử, và vì chiên không thuộc về anh, nên khi thấy sói đến, anh bỏ chiên mà chạy. Sói vội lấy chiên và làm cho chiên tán loạn, vì anh ta là kẻ làm thuê, và không thiết gì đến chiên. Thầy chính là Mục Tử nhân lành. Thầy biết chiên của Thầy, và chiên của Thầy biết Thầy, như THIÊN CHÚA CHA biết Thầy, và Thầy biết THIÊN CHÚA CHA, và Thầy hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên" (Gioan 10,11-15).

("OMBRES & lumière", Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et Amis, No 206, Juillet-Aout 2015, trang 18-20)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt